

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **V. M.**, zastoupeného Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Tyršova 1714/27, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21.4.2017, sp. zn. SZ/MPSV-2015/18965-923 (SZ/105/2015-4S-MSK), č.j. MPSV-2017/84912-923, o **příspěvku na péči**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokáta** Mgr. Vadima Rybáře **se určuje částkou 9 438 Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 21.4.2017, sp. zn. SZ/MPSV-2015/18965-923 (SZ/105/2015-4S-MSK), č.j. MPSV-2017/84912-923 žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 1.12.2014 č.j. 104933/2014/OPA, kterým

byl žalobci zvýšen příspěvek na péči z 800 Kč na 4 000 Kč měsíčně ode dne 1.8.2014 a to tak, že zamítl návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Žalovaný dospěl k závěru na základě posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) pracoviště Brno ze dne 16.3.2017, že žalobce v době od podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, tj. od 12.8.2014, vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při třech základních životních potřebách, jimiž jsou péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Podle téhož posudku je žalobce ostatní základní životní potřeby schopen zvládat bez pomoci dohledu nebo péče druhé osoby. V době od 1.4.2010 do data podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči dne 12.8.2014 měl žalobce přiznan I. stupeň závislosti, a protože od roku 2010 nedošlo k významné změně zdravotního stavu ve smyslu progresu psychické symptomatologie, je posouzení žalobcovy závislosti v I. stupni zcela v souladu se zdravotním stavem. Na základě uvedeného posudku učinil žalovaný závěr, že nejsou dány podmínky, aby bylo vyhověno žádosti žalobce o zvýšení příspěvku na péči, a proto rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se návrh na změnu výše poskytovaného příspěvku na péči zamítá.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které obšírně popsal předchozí průběh řízení ve věci své žádosti o změnu výše přiznaného příspěvku na péči a namítal nepřezkoumatelnost posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně (dále jen PK MPSV ČR) ze dne 16.3.2017. Dle žalobce byl jeho zdravotní stav zcela nesprávně posouzen a účelově žalovaným vyložen. V této souvislosti uvedl lékařské zprávy, které dokazují jeho skutečný zdravotní stav z let 2009 a 2010, na záznam o šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby ze dne 26.5.2010 a pozdější lékařskou zprávu MUDr. M. Š. ze dne 27.5.2015 a expertní posudek MUDr. H.L., Ph.D., ze dne 26.2.2016, kromě nezvládání základních životních potřeb uznaných PK MPSV ČR namítal žalobce, že potřebuje v důsledku faktického zdravotního stavu pomoc při zajišťování i dalších základních životních potřeb, a to mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny. Domáhal se proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 24.7.2017 popsal dosavadní průběh správního řízení a odkázal zejména závěr posudku PK MPSV ČR ze dne 16.3.2017, který pokládá za stěžejní důkaz pro své rozhodnutí a který vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 21.4.2017, sp. zn. SZ/MPSV-2015/18965-923 (SZ/105/2015-4S-MSK), č.j. MPSV-2017/84912-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, žalobcem předloženými lékařskými a zprávami z psychologických vyšetření z let 2009-2010, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajská pobočka v Ostravě sp. zn. SZ/296600/2012/AIS-SSL a spisy Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19Ad 1/2015 a sp. zn. 18Ad 34/2016 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl přiznán příspěvek na péči od dubna 2010 ve výši 2 000 Kč a od 1.1.2011 ve výši 800 Kč měsíčně. Dne 12.8.2014 podal žalobce návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 10.9.2014 bylo provedeno u žalobce Úřadem práce ČR, krajskou pobočkou v Ostravě, kontaktním pracovištěm v Opavě sociální šetření. Ze záznamu o tomto šetření krajský soud zjistil, že manželka žalobce uvedla, že žalobce je velmi úzkostný, bezradný v běžných denních situacích. Nemá žádné pohybové omezení, je však nutný neustálý doprovod druhé osoby. Často mívá závratě a bývá unavený. Sám žalobce neuměl své potíže popsat. Byl však velmi zděšený jen z představy, že by musel někam jít sám bez doprovodu. Manželka žalobce sociální pracovníci dále sdělila, že žalobce je časem orientován částečně, neustále se ptá na den a měsíc. Blízké osoby pozná, doma je orientován, venku vyžaduje vždy doprovod. Slovně komunikuje, trpí však úzkostí, pokud má hovořit s cizími lidmi. Sociální pracovnice poznamenala, že při celém sociálním šetření byl žalobce velmi nervózní, neustále si třel ruce a neuměl se vyjádřit. Po chvíli začal přecházet po kuchyni a poté odešel do vedlejší místnosti. Manželka žalobce dále uvedla, že žalobce si sám nevezme jídlo, vše mu chystá ona. Také dohlíží i nad pravidelnou stravou. Pokud má žalobce vše nachystané, jídlo si naporcuje, sám se nají a napije. Nápoj si nalít dokáže. Nad výběrem oblečení a obuvi vyžaduje dohled, neboť si např. obléká oděv od ní nebo si zapomene sundat pyžamo a obléká se na něj. Manželka žalobce také dohlíží nad tím, aby měl čistý oděv. Žalobce si umyje obličej, ruce, provede celkovou i ústní hygienu. Na vyzvání se také oholí. Na toaletu si zajde a provede následnou očistu, žádné hygienické pomůcky nepoužívá. Žalobce se s nikým nestýká, je úzkostný a velmi nervózní při komunikaci s cizími lidmi. Žalobce si nedokáže uvařit teplé jídlo ani nápoj, neovládá běžné domácí spotřebiče, pouze si zapne televizor. Nákupy a úklid domácnosti zajišťují blízcí. Sociální pracovnice konstatovala, že poté, co žalobce v průběhu šetření odešel z kuchyně do vedlejší místnosti, byl i tam velmi nervózní, z návštěvy sociální pracovnice až vystrašený.

Dne 17.10.2014 bylo lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě provedeno posouzení stupně závislosti se závěrem, že žalobce je osobou starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., v pl. znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby. Žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při následujících základních životních potřebách: c) komunikace, e) oblékání, obouvání, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Lékařka konstatovala, že žalobce nezvládá pět základních životních potřeb.

Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Opava dne 1.1.2014 rozhodl o zvýšení příspěvku na péči z částky 800 Kč na 4 000 Kč měsíčně od 1.8.2014. Proti rozhodnutí bylo podáno odvolání. V odvolacím řízení byl vyžádán posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Posudek byl vypracován 25.3.2015 a podle jeho závěru žalobce celkem nezvládá šest základních životních potřeb, přičemž jeho zdravotní stav je trvalý a odpovídá nadále druhému stupni

závislosti. Oproti posudkovému lékaři okresní správy sociálního zabezpečení hodnotila posudková komise jako nezvládanou základní životní potřebu orientaci z důvodu základního psychiatrického onemocnění žalobce - organické demence, pro které nemá přiměřené duševní kompetence.

Na základě posudku PK MPSV ČR ze dne 25.3.2015 vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 23.4.2015, kterým odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 1.12.2014. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu u Krajského soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 13.10.2015 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Kromě výše uvedeného posudku PK MPSV ČR ze dne 25.3.2015 a obsahu správních spisů vycházel krajský soud tehdy z předložené lékařské zprávy MUDr. M. Š. ze dne 27.5.2015, ambulance myoskeletální medicíny a akupunktury, v níž lékařka odkazem na neuropsychologické vyšetření PhDr. M. D. ze dne 14.5.2010, tj. před datem vydání napadeného rozhodnutí, dle něhož se u žalobce jedná o demenci s difusním oslabením kororové aktivity CNS, s korovou manifestací do fronto-medio-temporo-parietálních oblastí, mnestický výkon v dolním pásmu normy, jasný a zřetelný deficit pracovní paměti, nespolehlivost ve verbálně logické paměti, fenomén lability slovních stop, pozornost je nestálá, s projevy dekoncentrace a výrazným zhoršováním výkonu při délce trvání plánované činnosti, je výrazná únavnost, velmi snížená úroveň flexibility u rozdělení pozornosti, jsou fenomény epileptoidie v oblasti myšlení, úzkostně depresivní projevy, výrazné oslabení emočního kontaktu s prostředím, učinila závěr, že v důsledku tohoto žalobce má narušeny schopnosti plánovat činnost, poskládat jednotlivé kroky činnosti po sobě jdoucí, zapomene, co chtěl, začne překládat věci a nedostane se k tomu, aby např. dokončil přípravu jídla. Ukrojit a namazat si chleba zvládne pouze tehdy, když vedle něj stojí jeho manželka a předřikává mu, co má dělat, tak pouze tehdy je schopen tyto úkony dokončit. Ponechán sám sobě se v důsledku narušených kognitivních schopností nedobere konce činnosti, ačkoliv jednotlivé dílčí úkony je schopen fyzicky provést. Toto vše je podstatou demence.

Krajský soud učinil závěr, že posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 25.3.2015 není úplný a přesvědčivý ve vztahu k základní životní potřebě mobility především proto, že se PK MPSV ČR vůbec nezabývala tím, zda žalobce s ohledem na postižení psychických funkcí je vůbec schopen používat dopravní prostředky včetně bariérových. Nezabývala se stejně tak schopností zvládat základní životní potřebu stravování, konkrétně tím, zda je žalobce schopen si s ohledem na postižení psychických funkcí vybrat doma jakýkoliv hotový nápoj a potraviny, stravu si naservírovat, sám naporcovat a dodržovat běžný stravovací režim.

Po zrušujícím rozsudku krajského soudu si žalovaný opatřil další posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 22.4.2016. Podle tohoto posudku vyžadoval žalobce od podání návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči tj. 12.8.2014 každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při dvou základních životních potřebách, jimiž jsou osobní aktivity a péče o domácnost. Poté žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 3.6.2016, kterým odvolání žalobce zamítnul a potvrdil napadené prvoinstanční rozhodnutí se zřetelem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno návrhem na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a žalovaný tak nemohl rozhodnout v neprospěch žalobce snížením či odejmutím tohoto příspěvku. K podané žalobě proti tomuto rozhodnutí

krajský soud rozsudkem ze dne 13.10.2016 č.j. 18Ad 34/2016-55 i toto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud se neztotožnil s názorem žalovaného, že posudek PK MPSV ČR ze dne 22.4.2016 je dostatečně přesvědčivý, pokud jde o hodnocení zvládání základní životní potřeby mobility a stravování žalobcem.

Nynější žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 je postaveno na dalším posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 16.3.2017. Tento posudek je součástí správního spisu žalovaného a z jeho obsahu krajský soud zjistil, že při jeho vypracování bylo použito zdravotní dokumentace žalobce vedené praktickou lékařkou MUDr. J. R. a dokumentace vedené lékařskou posudkovou službou OSSZ v Opavě i dokumentace PK MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise měla k dispozici kromě uvedeného lékařské nálezy MUDr. D., psychiatrie ze dne 17.9.2014 a 6.9.2016, MUDr. Š., psychiatrie ze dne 30.6.2014, psychologické vyšetření PhDr. D. ze dne 14.5.2010, urologický nález ze dne 29.8.2016, myoskeletární nález MUDr. Š. ze dne 27.5.2015 a znalecký posudek MUDr. D. ze dne 17.9.2015. Z posudku je zjištělné, že posudková komise přihlédla i k sociálnímu šetření provedenému správním orgánem I. stupně dne 10.9.2014. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce uvedla posudková komise organický psychosyndrom a organickou úzkostnou poruchu s intelektem v pásmu průměru, mírnou kognitivní poruchu, organickou demenci hraniční až lehkou, cervikokraniální syndrom, percepční nedoslýchavost lehkou až středně těžkou, neurogenní tetanii, nechutenství a váhový úbytek, benigní hyperplasii prostaty s lehkou elevací PSA a stav po odnětí appendixu a po infekční hepatitidě typu A. Posudková komise blíže rozvádí stěžejní lékařské nálezy žalobce zejména z oblasti psychologie a psychiatrie včetně psychologického vyšetření MUDr. K. z psychologické kliniky FN Olomouc ze dne 29.3.2016 a 5.4.2016 a psychiatrické vyšetření prof. MUDr. K. L. z psychiatrické kliniky téže fakultní nemocnice ze dne 11.4.2016. Z uvedených zdrojů informací o zdravotním stavu žalobce učinila PK MPSV ČR posudkový závěr, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý s dopadem na nezvládání základních životních potřeb, přičemž v popředí tohoto dlouhodobě zdravotního stavu je organický psychosyndrom maximálně středně těžkého stupně s intelektem v pásmu průměru až podprůměru. Žalobce trpí organickou úzkostnou poruchou a mírnou kognitivní poruchou, přičemž posledně provedená vyšetření FN v Olomouci nepotvrdila organickou demenci uváděnou psychiatrickou MUDr. K. v lékařské zprávě ze dne 6.4.2010 a MUDr. D. dle vyšetření ze dne 17.9.2014, 16.7.2015 a 6.9.2016, MUDr. R. ani MUDr. Š. z ambulance myoskeletární medicíny a akupunktury ze dne 7.5.2015. Posudková komise poukázala na psychiatrické vyšetření PhDr. K. ze dne 29.3.2016 a 5.4.2016, podle něhož je aktuální intelektuální výkon na dolní hranici pásma průměru, mnestické funkce verbální i neverbální se nacházejí na hranici podprůměru a lehké mentální retardace a není předpokládán celkový pokles intelektu. S odkazem na psychologický nález MUDr. L. ze dne 11.4.2016 a znalecký posudek MUDr. D. ze dne 17.9.2015 shledala PK MPSV ČR v Brně funkční dopad nepříznivého psychického stavu žalobce na zvládání tří základních životních potřeb, a to péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Jednoduší úkony v oblasti péče o vlastní osobu při organickém psychosyndromu maximálně střední tíže je žalobce schopen zvládnout bez pomoci jiné osoby. Posudková komise dodala, že s přihlédnutím k vyšetřením připouštějícím demenci jako následek organických rozpouštědel, byla tato demence hodnocena vždy jako maximálně lehká.

Počínající až lehká demence nemá funkční dopad na zvládání péče o vlastní osobu ani v oblasti soběstačnosti. PK MPSV ČR uzavřela, že zdravotní stav žalobce nedosahuje stupně těžké nebo úplné poruchy, která by bránila schopnosti zvládat základní životní potřeby bez každodenní pomoci jiné fyzické osoby kromě tří shora uvedených základních životních potřeb. Pakliže byl žalobce posouzen posudkovým lékařem OSSZ Opava dne 17.10.2014 a posudkovou komisí MPSV ČR Ostrava dne 25.3.2015, tak tato posouzení hodnotí PK MPSV ČR Brno jako posudkově a medicínsky mylná, neboť smyslové i psychické schopnosti žalobce jsou dostatečné pro zvládání orientace, komunikace i oblékání a obouvání. Ve srovnání s posudkem PK MPSV ČR Ostravě ze dne 22.4.2016 uznává navíc i zvládání základní životní potřeby péče o zdraví s ohledem na brání psychiatrické medikace a vhodnost dohledu. Závěrem posudku posudková komise shrnuje, že žalobce zvládá v přijatelném standardu základní životní potřeby mobility, komunikace, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby, podrobně rozvádí, z jakých důvodů tyto základní životní potřeby jako žalobcem zvládané považuje, přičemž v této části ve stručnosti odkazuje krajský soud na str. 13 a 14 tohoto posudku.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Příloha č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 218/2016 Sb. blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby takto:

a) Mobilita

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat

1. vstávání a usedání,
2. stoj,
3. zaujímat a měnit polohy,
4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
5. otevírat a zavírat dveře,
6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.

b) Orientace

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,
2. mít přiměřené duševní kompetence,
3. orientovat se osobou, časem a místem,
4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,
5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

- vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím
1. s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení,
 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv,
 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu,
 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům,
 5. používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
2. nalít nápoj,
3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
4. najíst se a napít,
5. dodržovat stanovený dietní režim,
6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

e) Oblékání a obouvání

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
3. oblékat se a obouvat se,
4. svlékat se a zouvat se,
5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. použít hygienické zařízení,
2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
3. provádět celkovou hygienu,
4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. dodržovat stanovený léčebný režim,
2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,

3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

i) Osobní aktivity

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami,
2. plánovat a uspořádat osobní aktivity,
3. styku se společenským prostředím,
4. stanovit si a dodržet denní program,
5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti,
2. manipulovat s předměty denní potřeby,
3. obstarat si běžný nákup,
4. ovládat běžné domácí spotřebiče,
5. uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj,
6. vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí,
7. obsluhovat topení,
8. udržovat pořádek.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 21.4.2017 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 16.3.2017 najisto postaveno, že u žalobce šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Žalobce k uvedenému datu nezvládal tři základní životní potřeby a to péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Zhodnocením shora citovaných listinných důkazů dospěl krajský soud k závěru, že posudek PK MPSV ČR v Brně je dostatečně úplný a přesvědčivý. Vyplývá z něj, že posudková komise hodnotila soběstačnost žalobce v péči o vlastní osobu při jeho dominantním zdravotním postižení, kterým je organický psychosyndrom maximálně středně těžkého stupně a organická úzkostná porucha s intelektem v pásmu průměru až podprůměru. Z přehledu použité zdravotní dokumentace a ze stěžejních nálezů uváděných v posudku vyplývá, že posudková komise vycházela z aktuálních nálezů pocházejících z roku 2014-2016, tedy dokumentujících aktuální zdravotní stav žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Ze zdravotní dokumentace v posudku citované není možno dovést důvodnost žalobní námitky, že byla vybrána účelově. Jestliže žalobce v žalobě považoval za důležitou a rozhodnou citaci lékařských nálezů pocházejících z roku 2009 a z roku 2010, pak tyto nálezy jsou součástí jeho zdravotní dokumentace a posudková komise s nimi nepochybně při vypracování posudku seznámena byla, nicméně jde o lékařské nálezy dokumentující vývoj dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, které však nemohou být rozhodující pro

posouzení aktuálního zdravotního stavu, který tu byl dán v době podání posudku a bezprostředně předcházejících datu vydání napadeného rozhodnutí. Nedůvodná je žaloba i v té části, v níž žalobce namítá nezvládání základních životních potřeb mobility, komunikace, orientace, stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny. Dle názoru krajského soudu část posudku zabývající se posudkovým hodnocením dostatečně odůvodňuje závěr, proč žalobce nezvládá toliko tři základní životní potřeby shora uvedené a posudek zároveň u každé základní životní potřeby hodnocené posudkovou komisí jako zvládané dává podrobně odpověď na otázku, z jakých důvodů je žalobce schopen tyto základní životní potřeby zvládat. Krajský soud nesouhlasí s jediným názorem vysloveným posudkovou komisí, pokud jde o zvládání základní životní potřeby mobility, že *„cestování prostředky městské hromadné dopravy nesou kritériem pro posouzení mobility“*. Takový závěr dle názoru soudu nelze dedukovat z přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., v platném znění, v níž je uvedeno jako kritérium zvládání mobility schopnost nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků, včetně bariérových, a používat je, tedy bez rozdílu zda se jedná o prostředky městské hromadné dopravy nebo dopravní prostředky jiné. Nicméně ani kdyby z tohoto důvodu bylo rozhodnutí žalovaného opětovně zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení za účelem podání doplňujícího posudku, nemohl by tento postup přinést pro žalobce příznivější rozhodnutí ve věci, neboť pro uznání závislosti v stupni II. středně těžké závislosti je předpokladem nezvládání 5 nebo 6 základních životních potřeb (viz. výše citované ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění)

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce ve výši 9 438 Kč, z čehož odměna za 6 úkonů právní pomoci činí 6 000 Kč (6x1 000 Kč) a 1 800 Kč za 6 režijních paušálů (6x300 Kč) v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. S připočtením DPH ve výši 21% tj. 1 638 Kč, celkově tedy odměna právního zástupce činí 9 438 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 19. října 2017

JUDr. Petr Indráček

samosoudce